

Z KRAKOWA DNIA 3 CZERWCA 1812 Roku WE ŚRODĘ.

Dalszy ciąg Patentu o składzie Gwardyi Narodowej.

Art. 41. Oficyerow do tych kompaniy i batalionow Minister Woyny z liczby reformowanych lub innych wyznaczy.

Art. 42. Każdy wezwany o swoim koszcie w miejsce do formacyi kompaniy i batalionow przeznaczone sławić się powinien. Od momentu sławienia się pobierać będzie żywność, skoro zaś użytym będzie za granicą swego Departamentu, ma być płatny z skarbu publicznego, tak iak woysko liniowe.

Art. 43. Od momentu kiedy Gwardya ruchoma złączy się z przeznaczonemi dla niej Oficyerami, przechodzi zupełnie pod zwierzchność Ministra Woyny, i tak iak woysko jest uważaną.

Art. 44. Gwardya Narodowa za granicę kraiu wyprowadzoną być nie może.

Art. 45. Po skończoney wojnie, Gwardya Narodowa do swych siedlisk zwrconą być ma.

TYTUŁ. VI. O kompaniach Gwardyi Narodowej płatney.

Art. 46. Gdy utrzymywanie Policyi i porządku do zachowania spokojności i bezpieczeństwa wśród kraiu jest jednym z głównych zamiarow instytucyi Gwardyi Narodowej, a doświadczenie nauczyło, iż zbyt częste członkow Gwardyi Naro-

dowej od domowych zatrudnień odrywanie, szkodliwym jest i przeciwnem postępowi przemysłu krajowego przeto postanawiamy oddzielne kompanie Gwardyi płatney, do ciągłej służby policyyney obowiązane.

Art. 47. Kompaniy tych będzie sześćioraki gatunek.

21e	Kompanie 1. klasy,	a	201	głow	402.
1na	ditto	2.	ditto	a	155 ditto 155.
1na	ditto	3.	ditto	a	118 ditto 118.
2ie	ditto	4.	ditto	a	98 ditto 196.
3y	ditto	5.	ditto	a	60 ditto 180.
8me	ditto	6.	ditto	a	36 ditto 288.

17 Kompaniy — ogołem głow — 1339.

Art. 48. Dyslokacya powyższych kompaniy w miarę potrzeby, zostawie się Ministrowi Woyny, za poprzedniczem zniieniem się z Radą Ministrów.

Art. 49. Za słaraniem Prefekta Departamentu skład tych kompaniy ma być z ludzi pewnych i takich, którzy dobrowolnie przyślana; szczególnie mają być przyjmowani do tych kompaniy ci, którzy już w woysku służyli, i dobrego sprawowania będą mieli zaświadczenie, po skończonych ośmiu latach od ogłoszenia niniejszego Dekretu nikt w tych kompaniach mieszczonym być nie może kto nie wysłuży swojej sześćioletniej kapitu-

lacy w woysku liniowym. Weterani zdadni do służby przez Naszego Ministra Woyny mieszczeni w tych kompaniach będą.

Art. 50. Officyerowie tych kompanij przez Naszego Ministra Woyny nominowani będą.

Art. 51. Podofficyerow mianuie Prefekt na przestawienie kommandanta kompanij.

Art. 52. Kompanie te zostaią beznośrednio pod rozkazami Prefektow, a pod naywyższym zwierzchnictwem Ministra Woyny.

Art. 53. Powinnością ich będzie dopełnienie wszelkich postug policyynnych mieyscowych. Do nich należą warty przy domach Prefektury, przy więzieniach, przy domach aresztu policyynnego, przy ratuszu, &c.

Art. 54. Minister Woyny jest mocen wyprowadzić w czasie woyny kompanie te w pole, a służbę ich tymczasowo Gwardya ruchoma zastępować będzie. Po skończoney woynie, kompanie te na mieysca swoje powroczą.

Art. 55. Na wezwanie władz Sądowych Prefekt winien będzie część tey Gwardyi potrzebną wykommenderować. Wszystkie rozkazy Prefekta ściągające się do użycia tych kompanij dawane będą na piśmie kommandantom oddziałow.

Art. 56. Summy potrzebne na oporządzenie początkowe i na stałe utrzymanie oddziału Gwardyi płatney slosownie do załączonego Etatu dostarczzone będą z funduszow nadzwyczajnych skarbowych, przez Naszego Ministra Skarbu za assygnacyami każdemu *respectively* Prefektowi w miarę potrzeby wydać się mianami.

Art. 57. Wszelkie składki na Gwar-

dyą Narodową w skutku uchwały byley Kommissyi Rządzącey wybierane, uitać maią po zaspokoieniu wszystkich należności dotychczasowym Gwardyom.

Art. 58. Kompanie te w broń kosztem skarbu opatrzone będą.

(Reszta potem.)

Z Drezna d. 20. Maia.

Dnia wczorayszego o godzinie 11 w nocy przybyła tu N. Królowa Wessfalska i wysiadła do Królewskiego pałacu, w którym przygotowane były dla niey pokoje, prosząc, żeby na przyjęcie iey żadnych nie czyniono honorow.

Dziś po godzinie 12tey w południe przybyli tu NN. Cesarstwo Austryaccy przy wystrzałach z dział, odgłosie wszystkich dzwonow i okrzykach licznie zbranego ludu w ulicach, przez które przejeżdżali. Wysocy Cigoście wiechali do naszey stolicy z Xciem Antonim Saskim i wysoką iego małżonką, którzy na przeciwo nich do Zehišta wyiechali. Przy wysadaniu z powozu powitali ich NN. Królestwo nasi, z Xiążętami i Xźniczkami domu Królewskiego i liczny dworem. O godzinie 8 był u Króla wspaniały obiad, na którym znajdowali się NN. Cesarstwo Francuzcy i Austryaccy, Królowa Wessfalska, W. Xze Wircburski, wszyscy Xżęta i Xźniczki domu Królewskiego, pod czas którego uslugiwali do stołu WW. urzędnicy Sascy, a damy, cały dwor i ciało dyplomatyczne obecnymi byli, i muzyka przygrywała. Wstawszy od stołu przypatrywali się wszyscy wysocy goście z pokoiow Królowey wspaniałemu oświeceniu od Królewskiego pałacu az do mostu. Tego wieczora było także całe miasto rześilo oświecone.

Z Paryża d. 17 Maia.

Prywatne listy z Londynu pod d. 11 b. m. donoszą, iż P. Perceval, kanclerz i pierwszy lord skarbu, w chwili kiedy do izby niższej wchodził, ugodzony kulą z krocicy, na miejscu zabity został. Zabójcę poymano natychmiast i uwięziono. Nie wiemy jeszcze dalszych okoliczności tego obrzydłego zdarzenia. To tylko wiadomo, że jenerała administracya poczty rozestąpiła po całym kraju sztafety z tem doniesieniem.

Dziennik państwa przywodzi o tem zdarzeniu następujące szczegóły: D. 11 o godzinie 5 po południu zginął kanclerz skarbu Angielskiego, P. Perceval, od zaboyczej ręki. Kula przeszła mu serce i nie żył iak dwie lub trzy minuty. P. Whitbread, Jenerał Gascogne i wielka liczba członkow niższej izby wybiegła za posryszeniem wystrzału na korytorz, gdzie zaboystwo popełnione zostało, i wniesli umierającego do izby sekretarza. Lord Arden przyjął oślatnie westchnienie młodszego swojego brata. Jenerał Gascogne wyrwał zaboycy króciwą, a drugą znalaziono przy nim naładowaną w kieszeni. Zaboyca po dopełnioney zbrodni usiadł sobie w posrod mnóstwa ludu na ławce, i rzekł spokojnie do obecnych: „Ja to nikczemny zrobiłem!,, Nazywa się John James Bellingham, był kupcem w Liwerpoolu i od kilku lat cały swoy majątek utracił. Podług dziennikow angielskich nie zdaie się, żeby miał osobliwą złość do P. Perceval, ale całe ministerium nienawiedził i na jego naczelnika zemstę swoją wywarł. Zaprowadzony został pod frażą do więzienia Newgate. Przy pierwszym słuchaniu chciał się obszernie tłumaczyć; ale gdy Lord Castle-

reragh przerwał mu mowę i dał do zrozumienia, aby się zatrzymał aż będzie przed sąd stawiony, odpowiedział: „Dobrze! na ow czas się wytłumaczę i oyczynna mnie sądzić będzie!,, Zdarzenie to sprawiło w Londynie wielkie wrazenie.

Jenerał Krusemark, poseł Pruski przy dworze naszym, pojechał stąd do Berlina.

D. 2 b. m. czuć się w Nantes dało lekkie trzęsienie ziemi.

Angielskie papiery spadają ciągle, a francuzkie się podnoszą.

C. Boyer, pierwszy chirurg Cesarza, pojechał z rozkazu J. C. Mci w Lutym do południowey Hiszpanii, dla leczenia Marszałka Suchet, który pod ow czas chorował na fistulę. Wyrzwał mu ją szczęśliwie i wyleczył.

Z Amjsterdamu d. 16. Maia.

Siła morska w porcie naszym powiększyła się 3 nowo zbudowanemi fregatami nazwiskiem Trawe, Wesera i Jade. Pierwsze dwie spuszczone zostały d. 12 z tuteyszego warsztatu, a trzecia z Rotterdamskiego d. 9 b. m.

Z Genui d. 4. Maia.

Wczoray spuszczoną została z tuteyszego warsztatu nowa fregata Galatea o 44 działach w obecności mnóstwa widzow.

Z Kopenhagi d. 19. Maia.

Konwoy nieprzyjacielski, składający się z 2 liniowych okrętow, 3 fregat, 3 brygow i wielu kupieckich statkow, stanął na kotwicach przy Sprogoe.

Z Włoch d. 16 Maia.

Z królestwa Włoskiego wywożą ciągle! bardzo wiele zboża do Francyi, a ryżu na północ, przez co oślatniego znacznie się cęba podniosła.

Podług doniesień z Wenecyi pod d. 4 b. m. roboty około wolnego portu na wyspie S. Jerzego idą z wielkiem pośpiechem. Na potrzebne warownie około tego portu wyznaczył Wicekról 370,656 lirow, które w roku 1813 ukończone być muszą. Na inne budowy 198,300, a na utrzymanie gmachow około wolnego portu wraz z kościołem S. Jerzego kwotę nie przenoszącą rocznie 14,000 lirow.

Około Ankony odkryto znaczny skład cukru, kawy, kakao, pieprzu i t. d. Towary te znajdowały się w beczkach o podwoynych dnach, w których wierzchem było solone mięso, a spodem rzeczone towary.

D. 7 Maja obchodzona była w Medyolanie i całym królestwie Włoskim z wielką uroczyścią rocznica koronacji Cesarza Napoleona na Króla Włoskiego.

Wicekról Włoski wyznaczył pod d. 10 Kwietnia 415,000 lirow, które przez plebanów mają być pomiędzy mieszkańców rozdane, którzy przez powodzie, oberwanie się z gór śniegow i inne nieszczęścia szkody ponieśli.

Z Londynu d. 1. Maja.

Ministrowie przymuszonymi zostali użyć oftrych środków dla przytłumienia rozruchow i spustoszeń w rękodzielnych powiatach. Zewsząd idą woyska do hrabstw zaburzonych.

W obu izbach parlamentu była w tych dniach mowa o poselstwie Madissona i dołączonych do niego pismach względem zamachu Anglii obalenia rządu Amerykańskiego, czego ministrowie ani się wypierali, ani też z zarzutu usprawiedliwiali.

Od dwóch dni rozpuszczono tu! pogłoskę, że Francuzi d. 8 Kwietnia opanowali Almeidę. Naynowsze doniesienia z tej okolicy Portugalii mamy z listu z Oporto pod d. 5 Kwietnia, który dziś rano do Londynu nadszedł. Pod owczas składała się tamtejsza osada z 3 portugalskich pułków.

Donieszenie oświadczenia Rządu Angielskiego.

Takie to są warunki, do poddania się którym wezwano rząd Angielski, z wyrzeczeniem się praw jego morskich, najdawniejszych, najważniejszych i niezaprzeczonych (9). Taki to jest Kodex, przez który spodziewa się Francya pod zastoną bandery neutralnej zabezpieczyć swoy handel na morzu, nie zaniedbując przytem niczego ku grabieniu i przytaczaniu do siebie kraioy, wahaających się poświęcić dobro narodowe iey rozkazom, i odstąpiwszy słusznych praw swoich, „przyjąć Kodex, w skutku którego żąda po nich, aby przyjąwszy iey zasady, iakby muncypalne urzędzenia, nie wpuszczaly niczego na ziemię swoję, co tylko jest angielskiem (10).

Przypiski Monitora. (9) Czytając takie rozumowania zanęta się każdy, kogo Anglija chce przekonać? Czy gabinety? Ale one znają wszystkie traktaty w tym mierze, ścigające się do samowładności i niepodległości narodow. Czy Amerykan w? Ale nikt do przyjęcia tak fałszywych zasad nie potrafi skłonić ludzi światłych, którzy Ministrom Angielskim tak wyborne, i zgodnie z świętością swej sprawy odpowiedzieli.

(10) Aż do sytości powtarzać przychodzi też same odpowiedzi, gdy i rząd Angielski jednakże rozumowania nieustannie powtarza. Francya nie wpuszcza do kraju swoiego co tylko jest angielskiem dla tego, iż Anglija nie wpuszcza nic fran-

Pozorem zaś do tych nierozsądnych wymagań jest, że niektóre z tych zasad przyjęto za wspólną zgodą w traktacie Utrechtskim; iak gdyby traktat zawarty nigdyś między dwoma szczególnemi narodami z pobudek im właściwych i wzajemnych, wiążący iedynie umawiające tę sirony, a którego zasad nie ponewiono w ostatnim między temiż Mocarstwami traktacie, miał bydź uważanym za akt ogłoszenia prawa narodow (11).

Na próżno usiłowałby Xiążę Rejent okazać niestusznosc takowych żądań; do-

syć dla niego odwołać się w tey mierze do postępowania sameyże Francyi w tey wojny i poprzednich, tudzież do Kodexu przez nią samę postanowionego; dosyć powiedzieć, iż te nowe żądania bardzo się oddalaia od warunkow, pod któremi Ameryka uroione cofnienie wyrokow Francuzkich przyjęła, a na mocy których Ameryka poczytuiać bez żadney zasady toż cofnienie za zupełne, domagała się także odwołania rozkazow gabinetu naszego.

Rozważywszy Xiążę Rejent wszystkie te okolicznosci, jest przedświadczoneym,

czukiego. Ale Ocean nie jest gruntem Anglii. Ma Angliia niezaprzeczone prawo nieuwazania kraioiw podległych potędze i prawom Francyi za neutralne, iak ma Francya prawo nieuwazania za neutralne kraioiw podległych potędze i prawem Anglii. Lecz coż te dawne, naturalne i niezaprzeczone prawa maiać wspólnego z prawami, służącemi banderom prawdziwie neutralnym, żegluiącym po Oceanie? W czemże stosują się do Amerykanow i Turkow, których kraioiw nie zaięła Francya, ani tey prawom podlegaią? Angliia w umiarkowaniu swoim z iedną tylko przeciwnym zasadom odzywa się, a tą jest, że się ma za właścicielkę, panią i samowładczynę Oceanu.

- (11) Umowy i okoli Utreczkiego, których w ów czas wszystkie prawie nadmorskie Mocarstwa, iako to: Francya, Angliia, Hiszpania, Portugalia, Prussy, Hollandya, &c., były uczestnikami, miane były odtąd za zasadę prawa narodow Europejskich. Zawarto je podług tychże samych zasad, według iakich i celnieysze traktaty poprzednie, a mianowicie traktat R. 1650 między Hiszpania i Hollandya, traktat R. 1654 między Anglią i Portugalia; traktat R. 1655 między Francją i Anglią; traktat Pireneyski R. 1647 między Francją i Hiszpanią; traktat R. 1667 między Hiszpanią i Anglią; traktat R. 1668 między Anglią i Hollandya; traktat R. 1674 między Hiszpanią i Hollandya; traktat R. 1677 między Anglią i Francją. Traktat Utreczki stał się rzeczywiscie Kodexem, przez który prawa wszystkich nadmorskich narodow w Europie potwierdzonemi zostaly. Służył on za zasadę wszystkim późniejszym traktatom, iako to: traktatom R. 1713 między Francją i Danią; R. 1714 między Hiszpanią i Hollandya; R. 1724 między Hiszpanią i Rzeszą Niemiecką; R. 1734 między Anglią i Rosyją; R. 1739 między Francją i Danią; R. 1740 między Anglią i Szwecją; R. 1742 między Danią i Szwecją, tudzież między Danią i Hiszpanią; R. 1746 między Danią i Krolestwem Neapolitańskim; R. 1752 między Król. Neapolitańskim i Hollandya; R. 1756 między Król. Neapolitańskim a Rzplta Geauenską; R. 1766 między Anglią i Szwecją; R. 1773 między Francją i Ziednoczonemi Stanami Ameryki; R. 1780 względem zbroiny neutralności między Rosyją, Szwecją, Danią i Hollandya; R. 1782 między Anglią i Hollandya; R. 1783 między Anglią i Szwecją; tegoż roku między Anglią i Francją, między Rosyją i Turcyą, między Szwecją i Ziednocz. Stanami; R. 1784 między Austrya i Rosyją; R. 1785 między Francya i Hollandya, między Anglią i Prussami; R. 1786 między Francją i Anglią; R. 1800 między Francją i Ziednocz. Stanami. Traktat Utreczki, zasadzony na poprzednich traktatach, ugruntowany późniejszymi, wytawiający iak nayuroczyściey zasady, których się stale wszystkie kraie Europejskie trzymaly, słusnie jest uważanym za powszechnie prawo narodow.

że iak tylko wyraźne oświadczenie rządu Francuzkiego, w którym widocznie przy zasadach i przepisach wyroków Berliński i Medyolański oblaie, doydzie do Ameryki, na ow czas rząd Ziednocz. Stanow, ożywiony uczuciem sprawiedliwości względem Anglii, i własną godnością, okaze się skłonnym do odrzucenia nieprzyjacielskich środków, iakie Ameryka, niedobrze uwiadomiona o rzeczywistych zamiarach i postępowaniu rządu Francuzkiego, zastosowała wyłącznie do handlu i wojennych okrętów angielskich.

Dla przyspieszenia tak pożytecznego rzetelnym interessem obu narodow wypadku, i tak zdolnego do usłalenia mię-

dzy niemi zupełney przyjaźni, tudzież dla dania przekonywającego dowodu o chęci Xięcia Rejenta dopełnienia umow przez rząd Królewski, a to odwołując rozkazy gabinetowe, skoro rząd Francuzki odwoła rzeczywiście i bezwarunkowo swoje usławy (12), uznał dziś Xiąże Rejent za rzecz słuszną nakazać i oświadczyć imieniem i ze strony Króla, tudzież za zdaniem tajney Rady Królewskiej:

Ze ieżli kiedykolwiek wyroki Berliński i Medyolański wyraźnie i bezwarunkowo przez iakie pismo niewątpliwie Rządu Francuzkiego i publicznie ogłoszone, będą cofnione, na ów czas, i od tegoż samego dnia rozkazy gabinetowe pod d.

(12) Niechaj sami Amerykanie względem tego okresu wyrzekną. Cofniono co do nich usławy Berlińską i Medyolańską rzeczywiście i nieograniczenie wyrokiem 28 Kwietnia R. 1811, bo Ziedn. Stany są otwartymi nieprzyjaciółmi rozkazow gabinetu Angielskiego, wydanych R. 1806, 1807 i 1809. — Rozkazy te, owoce szaloney ambicji, musza mieć za skutek zgubę Anglii; iej to szczegółniey cofnienie rozkazow byłoby pożyteczne. Nie mamy więc przyczyny prosienia iej o to; ale i owszem mamy wiele pobudek do szczerego podziękowania tym, którzy też rozkazy wymyślili. Chcieli sobie przysporzyć iakie 500 lub 600 millionow, które spodziewali się pobierać corocznie z całej Europy za ich płody i towary, a oni utracili handel, i zniszczyli swoy przemysł, gdy tymczasem wzrosł szybko przemysł ślatego ładu. Skutkiem rozkazow gabinetu angielskiego jest, że wzbudził ubieganie się w przemyśle nad spodziewanie i przewidzenie iego. Francya, W. Xięstwo Bergskie, Saxonija i Austryja porobiły i robią w fabrykach swoich to wszystko, co Anglicy robią, i płody swoje do tej doskonałości przyprowadzily, która wyrownywa, a niekiedy i przewyższa doskonałość płodow Angielskich. — Lecz nie samemu iedynie przemysłowi ślatego ładu rozkazy gabinetu Angielskiego stały się pożytecznymi. Ktożby sądził, aby niektóre z tych płodow, nieznanie przed odkryciem Ameryki, a które weszły w poczet potrzeb Europy, i miane były za dziedzictwo drugiego półokregu ziemskiego, znalezione w swojskich roślinach? Indigo z sinito zastępuje indigo Amerykańskie, i jest tańsze. Buraki będą dla Północy tem, czem trzcina cukrowa dla Południa. Nie poyda już Europejczykowie dyszeć pod gorącemi klimatami, lub tam na żółtą gorączkę wymierać. Zbogacony ład stały nowemi dośłatkami uwolnił się od płacenia haraczu handlowi angielskiemu. Rozkazy gabinetu Angielskiego nadały popęd, i zachęciły; postęp jest wielki i szybki, który ieżli się nie zwolni, lub nie zatrzyma, obeydzie się wkrótce Europa bez handlu i przemysłu angielskiego; a na ten czas coż się stanie z dochodami Anglii? Kto będzie sypał piemądze na coroczne pożyczki 500 millionowe, bez których publiczna służba odbywać się nie może? Co się stanie z systematem umarzania długow, nad którym wisi już dyskredeyt, i ow ogromny dług publiczny, pochłaniający przeszto połowę dochodow Anglii w czasie pokoju i pomyślności?

7 Stycznia 1807, i 26 Kwietnia 1809 (13) będą całkowicie cofnione, tak dalece, iż obeydzie się bez wydania nowego w tey mierze rozkazu, co ninieyszem oświadczeniem to się zaręcza i ogłasza; nadto, że pożytki trwających dotąd rozkazow rozciągną się zupełnie do każdego okrętu schwytanego po urzędownie odwołanych wyrokach Francuzkich, chociażby ten okręt puścił się na morze przed tem odwołaniem, i odbywał drogę, w którejby wyflawit się na niebezpieczeństwo schwywania i skonfiskowania podług przepisow rzeczonych rozkazow gabinetu Angielskiego; a osoba upominająca się o okręt lub ładunek jego, zabrany po urzędownie odwołanych ze strony rządu Francuzkiego wyrokach, będzie mogła, niepotrzebując nowego rozkazu lub innego oświadczenia ze strony rządu Króla Angiels., złożyć na to dowod w sądzie admiralicyynym lub innym, pod któregooby wyrok przypadł okręt lub ładunek zabrany, iż Rząd Francuzki cofnął swoje wyroki uftawą, urzędownie i publicznie przed zabraniem tego okrętu ogłoszoną. Po złożeniu do-

wodu w tey mierze, żegluga tegoż okrętu uznana będzie za równie godziwą, iak gdyby rozkazow gabinetowych nigdy nie było, zastrzegając atoli korsarzom opiekę lub wynagrodzenie, do których mogłyby mieć słusnie prawo w sądzie w miarę niewiadomości lub niepewności względem odwołania wyrokow Francuzkich, lub uznania tego odwołania przez rząd Angielski w czasie schwywania okrętu. Nadto Xiąże Rejent za rzecz potrzebną uznał oświadczyć, że gdyby się potem okazało, że odwołanie wyrokow Francuzkich, w nadzieję którego wydaie się *anticipative* ninieysze oświadczenie, było zwodnicze ze strony nieprzyaciela, i żeby obostrzeżenia uczynione rzeczonymi wyrokami miały ieszcze moc swoją rzeczywiscie, lub odnowił ie nieprzyaciel, wtedy Angliia będzie musiała, acz z żalem, chwycić się znowu takich środkow odwetu, uwiadomiwszy wprzod o nich w sposob przyzwoity neutralne Mocarstwa, iakich użyć, doradzi iey na ów czas słusność i potrzeba. — Dan w Westminsterze d. 21 Kwietnia 1812.

(13) Autor oświadczenia Rządu Angielskiego naumyślnie przepomniał o ogłoszeniu trzymania w zamknięciu na papierze portow i brzegow Francuzkich pod d. 16 Maja R. 1806, o czem P. Fox uwiadomił Pana Monroe, a które to ogłoszenie potem co trzy miesiące ponawiano. Prawem odwetu zapadł d. 21 Listopada tegoż roku wyrok Berliński, ogłaszający wyspy Angielskie za będące w stanie zamknięcia. Jeżeli Angliia cofnie swoje oświadczenie pod d. 16 Maja 1806 R., wyrok też Berliński będący jedynie dziełem odwetu, tem samem będzie cofniona. Jeżeli rząd Angielski odwoła swoje rozkazy gabinetowe pod d. 11 Listopada R. 1807, wyrok też Medyolański pod d. 17 Grudnia tegoż roku, będący dziełem odwetu, odwołany zostanie. — Teraźniejsze oświadczenie rządu Angielskiego polega na fatszwyvch twierdzeniach i rozumowaniach, przeciwi się zdrowemu rozsądkowi. Złą wiarą jest podawać w wątpliwść odwołanie uftaw Berlińskiej i Medyolańskiej względem Ameryki, bo to uroczyście wyrzeczono. Nie wymagała Francya, aby dla odwołania iey uftaw odwoływała Angliia swoje rozkazy, bo Ameryka, zakazując u siebie handlu angielskiego, stała popartą prawa swoje, tyle dla niej ważoe, ile iey ko fitycya polityczna i niepodległość. Jakoż lepiejby było dla Ziedn. Stawow ogłosić się poddanemi Anglii, zrzec się bytu

Z Berlina d. 26. Maja.

Wczoraj o godzinie 6 z rana wyjechał N. Król nasz z Potsdamu do Drezna. W orszaku J. K. Mci znajdują się Jenerał adjutant, Jenerał major Borstel, Adjutant Królewski, Major Natzmer, i W. Koniuszcy Jagow. Dziś o godzinie z rana udał się także Królewicz Następca tronu, w towarzystwie Pułkownika Gaudi, Szambelana Hrabiego Brühl i Radcy stanu Ancillon.

Onegdaj wyjechali stąd przez Potsdam do Drezna: Hrabia St. Marsan, Cesarsko-Francuzki poseł przy dworze naszym o godzinie 10 przed południem; Hrabia Zichy, Cesarsko-Austryacki poseł przy dworze tutejszym o 1wszej z południa; Kanclerz stanu, Baron Hardenberg, Minister gabinetowy Hrabia Goltz, i Jenerał major Krusemark, poseł nasz przy dworze Francuzkim, (który d. 23 zjechał tu z Paryża) o 10tej w wieczor.

Monarcha nasz, który NN. Cesarstwo Francuzkie przez Xcia Hatzfeld, a NN. Cesarstwo Austryackie przez Xcia Wittgen-

stein w Dreznie powitał, przez własną, czyny list Cesarza Napoleona, który oddał mu Francuzki poseł, zaproszony zjechał do Drezna.

Cesarsko-Francuzki Jenerał dywizyi de la Grange przybył tu d. 24 z Lipska.

Z Wasingtonu d. 10. Marca.

Senat Ziedn. Stanow zalecił Sekretarzowi Stauu, ażeby mu podał nazwiska osób w Ziedn: Stanach, a mianowicie w stanie Massachuset, które w jakikolwiek sposób należały do spisku prowadzonego przez Kapitana Henry z namowy Angielskiej dla zbuntowania północnych Stanow kraju naszego.

Z Stuttgardu d. 8. Maja.

Onegdaj przejechali tędy: P. Boutiaquin Radca nadworny Rossyjski gońcem z Paryża do Rossyi, i goniec Francuzki Bouchard z Paryża do Wiednia; dziś zaś Cesarsko Austryacki gabinetowy goniec P. Renard z Paryża do Wiednia.

narodowego, który ie tyle krwi i bohaterkich czynow kosztował, i podlegać Anglii iak Jamaika, bo wtedy interessa ich mieszkańców bytyby pod opieką praw cywilnych, niż żeby miały uznać rozkazy gabinetowe, które są rzetelnem przyłączeniem panowania nad Oceanem do Korony Angielskiej. Gdy wyroki Berliński i Medyolański odwołała Francya względem Ameryki, czyli Angliia odwołała swoje rozkazy R. 1807 i 1809? Chociażby ie, zaś odwołała, naby ie-szcze przez to nie uczyniła, chybaby zaraz cofnęła i oświadczenie zamknięcia na papierze portow i brzegow francuzkich; boć gdy Angliia może ogłaszać cały brzeg iaki za zamknięty, może też ogłosić za zamkniętą i całą Europę. Bez cofnienia ogłoszenia tego w R. 1806 niczy nie znaczyło cofnienie rozkazow w latach 1807 i 1809. Dowiedziona iest ta prawda iak naywidoczniej w notach, w których Ministrowie Amerykańscy zęcni obrońcy praw neutralności wykazali tę moc rozumowania i tę wielkość umysłu, które dobra sprawę oznaczają. — Co Francya uczyniła dla Amerykanow, lubo rozkazy gabinetu Angielskiego nie były cofnione, gotowa toż samo uczynić dla każdego neutralnego mocarstwa. Niechay tylko Angliia odwoła swoje uchwały i rozkazy, a wyroki Berliński i Medyolański zaraz będą zniesione, i wszyscy neutralni tak będą we Francyi widziani, iak przed terażniejszą wojną.

D O D A T E K

D O N° 45.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 3. CZERWCA 1812 Roku WE SRODĘ

Z Poznania d. 23 Maia.

Onegdaj zjechał tu N. Król Neapolitański, i przybył także Marszałek Xiążę Trevisy (Mortier).

D. 15 b. m. zjechali tu Królewicz Następca Wirtembergski i Xiążę Adam Wirtemberg, którzy nazajutrz w dalszą puścili się drogę.

Z Oerebro d. 30 Kwietnia.

Onegdaj deputacya od seymu podała Królowi takie pismo:

„Stany Królestwa są tego zdania, iż dopełnią wyraźnego życzenia narodu, dziękując publicznie W. K. Mości za uflawę pod d. 17 Marca roku przeszłego, którą N. Panie rządu królestwa Xciu Następcy tronu twoiego przez czas słabości swojej powierzył. Oddawna już publiczna opinia, powodowana krytycznym stanem królestwa i świetnemi przymiotami Xcia wybranego przez ciebie za podporę tronu i oyczyną, zatwierdziła ten postępek, uflalający bezpieczeństwo i niepodległość kraiu, który bardzo nam wyszedł na dobre. — Stany królestwa, jako prawi tłumacze uczuć ludu Szwedzkiego, korzystając z nadarzonej sposobności nie omisskują dać potrzebnego przychylenia się reprezentacyi narodowej do tego środka, który ci N. Panie twoie przywiązanie do naygodniejszego syna, oraz gwałtowne

potrzeby kraiu doradziły. Lecz seym mniema, iż nie spełnił jeszcze należycie słusznego oczekiwania ludu Szwedzkiego. Wierni poddani W. K. Mości wiedzą z smutnego doświadczenia, że nie mogą sobie tuszyć, abyś zawsze był zdrowym, i mógł ciągle pełnić pracowite obowiązki dostojności królewskiej. Co gdy kiedy, mimo gorących modłów ludu Szwedzkiego do Boga o odwrócenie tego nieszczęścia, może nastąpić, stany królestwa powinny zawczasu wynurzyć W. K. Mości iednomyślne swoje życzenie, abyś ilekroć słabość zdrowia nie dozwoli ci stać przy sterze rządu, sprawowanie dostojności Królewskiej powierzał Królewiczowi Następcy tronu z całą władzą, iaką mu kardynalne prawa nadają, i żeby rządził królestwem w twoim imieniu. — Znając stany uczucia W. K. Moci, iakimi techniesz ku Królewiczowi Następcy, mają nadzieję, że iak naimiley przyymiesz ich uchwałę, bo zasadzoną na własnym W. K. Mości przykładzie; sądzą oraz, iż nie mogą przyzwoliciey i godniey dogodzić prawu, iakiego Królewicz nabył do wdzięczności narodu, iako łącząc i wiążąc z przyszłym losem Szwecey opiekuńcze imiona W. K. Mości i Królewicza Następcy.,

Mowa Następcy tronu Szwedzkiego do Stanow Królestwa.

Z mocy Wyroku Trybunału Cywilnego Pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego, dnia 16go Kwietnia 1812 Roku orzeczonego — dnia 5 Czerwca r. b. 1812 od godziny 9tej do 12tej przed południem, a od 3ciej do 6tej po południu, w Kamienicy przy ulicy Świeckiej pod L. 330 na drugim piętrze, sprzedawane będą za gotowe pieniądze przez publiczną licytacją, — srebra i kosztowności, iako to: tyszki flozowe, półmiskowe, do wazy i kawy, grabki, noże, durszlaczki, szpilka do gorsow, tańcuszek, bransoletki, pierścionki i kołczyki brylancikami i innemi kamieniami wysadzone, Fermoire, Medalionik r t. d. Życzący sobie nabyć takowych Efektow, zechcą się w oznaczonym czasie i miejscu znajdować.

Jan Nepomacen Franki, Komornik T. C. P. J. D. Kr.

Niżej popisany J. K. X. M. Pisarz Aktowy Depart. Krakowskiego na mocy rezolucyi Wysokiego Trybunału Cywilnego dnia 15 Kwietnia r. b. do liczby 1189 wydanej do publicznej podaie wiadomości, iż na dniu 11tym Czerwca r. b. po ś. p. Annie Zakrzeskiej pozostate ruchomości, iako to: meble, sprzęty, domowe, suknie, bielizna, i tym podobne rzeczy, w domu pod liczbą 102 na Piasku w domu Mateckich zwanym o godzinie 9tej ranney więcey dającemu za gotowe pieniądze sprzedane zofianą. W Krakowie d. 19 Maia 1812.

Andrze Kossowicz, Pisarz Aktowy Dep Krak.

Delegowany Assessor Trybunału Cywilnego Pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego. — Po rozwiązaniu Protokołu licytacyi przedflanowczey wsi Głubczowa, do Massy ś. p. Ludwika Strzelbickiego należącej, na dniu 12 Maia r. b. przedsięwziętej, wystuchaniu wniosku W. Prekuratora Król., niemniej uchyleniu Oppozycyi przez Ur. Rylskiego w imieniu Tekli z Makomaskich małżonki swoiey, względem nieważności warunkow sprzedaży wsi Głubczowa przez licytacją odbywać się mianey, do tegoż Protokołu zadyktowaney, na mocy Rezolucyi pod dniem 15 Maia r. b. do Nro 1870 w Wysokiem Trybunale wypadłej, do odbycia licytacyi flanowczey wspomnianej wsi Głubczowa dzień 26ty Czerwca r. b. przeznaczającej, Rezolucyami zaś tego Trybunału w poprzednich obwieszczeniach do licytacyi przedflanowczey Nro 2424 i 973 oznaczonem, w porządku uskutecznienia sprzedaży przez publiczną licytacją wsi Głubczowa w Powiecie Miechowskim Dep. Krak. Parafii Ractawskiej graniczącej od wschodu z Rossieciowem i Niezwoiowicami, od południa z Pałeczną, od zachodu z Gorką, od północy z Kościeciowem, mil 5 od Krakowa, a zaś od miasteczek Szkalbmierza i Proszowic o półtory mili leżącej, do sukcesorow wieloletnych Kajetana Strzelbickiego, Teodozyi z Strzelbickich Przytęckiej i małoletniego Wincentego Strzelbickiego lat 19 mającego, w pułku 6tym pieszym woyska liniowego Polskiego w Skierniewicach będącego, uchwałą Rady familyney dnia 25 Kwietnia Roku 1811 usamowolnionej (przydawszy jednak temuż W. Franciszka Borkiewiczza w Zagorzycach za Kuratora w Powiecie Miechowskim) procz Wincentego Strzelbickiego między aiących, po niedy W. Ludwiku Strzelbickim pozostatych, Testam ntem dnia 5go Listopada R. 1806 sporządzonem, w Aktach Ziemskich Krakowskich oblatowanym, Prawem dziedzictwa należący uchwałą Rady familyney dnia 18 Maia 1811 R. w Sadzie Pokoju, Powiatu Miechowskiego nastąpioną, sprzedaż konieczną wskazującą, a przez Trybunał potwierdzoną, w moc której oszacowanie przez biegłych przysięgłych pod dniem 30im Czerwca 1811 R. uzupełnione i wartosc tey wsi w summie 34,566 złp. w kurant srebrney monecie ustanowiona została, tudzież po odczytaniu kondycyi i warunkow przez Radę familyną ułożonych, na Audyencyi Trybunału dnia 21 Marca r. b. przyjętych nastąpionym, i Terminie do licytacyi przygotowawzey w dniu 22 Maia przeznaczeniu. W skutek ostatney Rezolucyi Nro 1870 wypadłej względem sprzedaży wsi Głubczowa przez publiczną licytacją, wzywa niniejszym uwiadomieniem wszystkich życzących takowey wsi dziedzictwa nabycia, iżby w dniu przeznaczonym to jest dwudziestym szóstym Czerwca 1812 Roku o godzinie 10 ranney w domu posiedzeń Trybunału tegoż w Krakowie w ulicy Grodzkiej Nro 106 w sali Audyencyonalney przed niżej podpisanym Assessorem stawili

się — Wezwanie niniejsze w skutku Art. 961 Tytułu VI. sprzedaży dobr nieruchomości Kodexu polepowania przez obwieszczenie w miejscach Głubczowie Podprefekturze, i Sądzie Pokoju Ptu Miechowskiego, Trybunale Dep. Krak. i u W. Prezydenta w mieście Krakowie, przez trzy Niedziele będą przyklepane niemień tychże obwieszczeń kopia słosownie do Art. 962 do gazety Krakowskiej podaje się. — Warunki i kondycje do teyże licytacji każdego czasu w kancelaryi Trybunału zyczącym sobie nabycia wolne są do przeczytania; ubiegający się jednak do teyże licytacji mają być dostatecznie w złożenie Vadium w gotowiznie dziesiątej części szacunku wynoszącego zaopatrzeni, w czym dopiere podania swoje do Protokołu na wzyw wyrażonym Terminie mocni będą oświadczyć, a tym sposobem nadmieniona wieś Głubczow więcey dającymu stanowczo przysądzona zostanie. — Dan w Krakowie dnia 30 **Maja 1812 Roku.**

Oftaszewski.

Gdy Wysoki Trybunał Handlowy Departamentow Krakowskiego, i Radomskiego JP. Stanisława Pyrzanowskiego handlem drzewa tu w Krakowie trudniącego się, Wyrokiem swym w dniu 12 b. m. i r. wydanym za upadłego ogłosił, i niżej podpisanego Kommissarzem masy upadłej wyznaczył, upoważniony tak wyrokiem wyżej z daty wytkniętym, iako też i rezolucją wspomnionego Trybunału z dnia 19 b. m. i r. do liczby 64 wydaney wzywam niniejszym Ur. Franciszka Derpowskiego, hajetana Fuxa, Maryannę Głębikową wdowę, Walentego Gorskiego, Kryżynę Jędricką, Józefa Kozłowskiego, Piotra Leszczyk, Antoniego Moczydłowskiego, Niedzielskiego, sukcesorow Szaura, Józefa Wodzickiego, sukcesorow Toroniego, Jarkowskiego, Piotra Wiżyńskiego, sukcesorow Wernerowskich, Stanisława Zukowskiego, Mikotaia Truchnowskiego, Schmida, Starozakonnych Jcic Salamonowicz, Berka Plesner, Samsona Wexlarzy, Marka z Toboty, wraz z innemi wierzycielami do masy pomienioney pretenssye iakowe mieć się rozumiejącami w celu takowych udowodnienia, i słosownie do przepisow prawa zaprzysiężenia, w dniu 13tym Czerwca b. r. w Biorze Trybunału Handlowego o godzinie 9tej z rana stawili się, końcem zadosyć uczynienia przepisom prawa Kodexu Handlowego Księgi III. art. 44. **W Krakowie dnia 29 Maja 1812 roku.**

Ludwik Stanowski, Kommissarz delegowany do masy upadłego Stanisława Pyrzanowskiego.

Józef Rauszer, K. T. H. D. K. i R.

Niżej podpisany J. K. X. Mei Notaryusz Departamentu Krakowskiego, przez Rezolucją Wysokiego Trybunału Cywilnego iwszey Instancyi Dep. Krak. dnia 27 Maja r. b. do Nro 2062 wydaną delegowany, ruchomości po niegdy Michale Wotowskim pozostate, iako to: klejnoty, złoto, srebro, zegary, meble i sprzęty gospodarstkie, luftra, suknie, bieliznę, pościel, fajans i porcellanę, szkło, miedź, cyng, nosiędz, blachę, żelazo, bednarszczyznę i powozy, w kamienicy przy ulicy Mikołajskiej pod Nr. 651 położoney, dnia 8 Czerwca r. t. o godzinie 9 z rana za gotowe pieniądze w monecie srebrney Courant sprzedawać będzie, co do publiczney podaie wiadomości. Dan w Krakowie dnia 29 Maja 1812.

Floryan Hoynacki.

Niżej podpisany podaie do publiczney wiadomości, że z mocy wyroku zaoczne-go Trybunału Handlowego Deptow Krakowskiego i Radomskiego zajęta parę koni szpakowatych, wysekiego wzrostu, pół czwarta roku mających, przez publiczną licytacją, na targu publicznym, to jest: w Kleparzu na placu Targiem koniskiem zwanym, dnia 9 Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana sprzedawać będzie, dla czego mających chęć nabycia takowych do zagaienia w czasie i miejscu do sprzedarzy wyznaczonych zaprasza. — W Krakowie d. 30 Maja 1812 roku.

Józef Kozłowski, Komornik T. H. D. K. i R.

Dobra Lipa, Jawor i Karsy w Departamencie Krakowskim, Powiecie Szydłowskim o dwie mile od Pińczowa leżące, JW. Hrabiego Szaniawskiego dziedziczne są na przedarz, lub w zaślawną Possessją do wypuszczenia od S. Jana 24 Czerwca r. b. Zyczący sobie kupna, lub wzięcia w zaślaw dobr tych, mają się zgłosić do Właściciela mieszkającego tu w Krakowie na ulicy Grodzkiej pod Nr. 180.

Dziadek 231.

Dnia 3. Czerwca 1812.

Wyrok Sądu Trybunału Handlowego Departamentu Krakowskiego, i Radomskiego, którego Wypis z Protokołu Dekretów, jest następujący:

Przytomni. Działo się w Krakowie, w domu Władz Sądowych pod liczbą 106 przy ulicy Grodzkiej stojącym, na Sessyi Audyencyonalney Sądu Trybunału Handlowego Departamentow Krakowskiego, i Radomskiego, dnia dziewiętnastego Maja tysiącznego ośmsetnego dwunastego Roku.

JW. Kubecki Prezes
 W. Aébli,)
 Bayer,)
 Maczeński,) Sędziowie.
 Höltzel,)
 (pod.) Kubecki, Prezes.
 Nielepiec, Pisarz.

W Imieniu Najjaśniejszego Fryderyka Augusta Króla Saskiego Xiążęcia Warszawskiego. Sąd Trybunału Handlowego Departamentow Krakowskiego, i Radomskiego rozstrzygając prośbę Starozakonnego Abrahama Anesfeld z liczby wierzycieli Starozakonnych Szaindl i Markusa Funkelsteinow będących, który o otwarcie zbiegu wierzycieli czyli na kaszie opieczętowania majątku wspomnianych dłużników swych doprasza się z powodu, iż tenże wierzyciel przewiodszy przeciwko wyżej wyrażonych dłużnikom swoim processu. uzyskał wyroki nakazujące zapłacenia, jednakże pomimo przedsięwziętych, przeciwko nim exekucyi, okazał się, iż dłużnicy nie bydź w stanie płacenia, a prawo Kodexu Handlowego Księgi III. art. 1. Każdego handel prowadzącego, a płacić uftającego, w stanie upadłości uważa, art. 125 art. 13 tegoż prawa mieć chce, i skoro Trybunał Handlowy bądź przez seszanie u, adtego bądź przez skargę wierzyciela o upadku uwiadomiony jest, natychmiast wyrok względem przytoczenia pieczęci wydać, zaczem na mocy powyżey przywiedzionego prawa, jako też tegoż prawa w art. 18. Starozakonną Szaindl i Markusa Funkelsteinow małżonkow za upadłych ogłasza. — Miałek tychże, gdziekolwiek znajdujący się, nie wyłączając i majątku Starozakonny Szaindl i Markusa Funkelstein jako podług Kodexu handlowego Księgi III. art. 118 do wierzycieli należącego, zastrzegając jednak iey prawa w stosunku do tegoż art. ustępu pierwszego opieczętowan, mieć chce, i uskutecznienie tego Ur. Podesądki Powiatu i Miast Krakowa wydziału II. poleca: czas upadłości biorąc miarę kiedy ciż dłużnicy wierzycielom swoim wyptacalnemi bydź przestali od dnia czwartego miesiąca i roku bieżącego uftanawia: Kommissarzem upadłości W. Jakóba Maczeńskiego Sędziego Trybunału swego mianuje, na kuratorow zaś teyże masy Star. Abrahama Anesfeld, i Zacharyasza Fenkel z liczby wierzycieli będących wyznacza. — Co się zaś tycze zabezpieczenia się eo do osób tychże Starozakonnych upadłych w moc prawa Kodexu Hand. Księgi III. art. 19, goy Markus Funkelstein w miejscu się nie znajdując, szczególnie tylko małżonka iego Szaindl, przeto Trybunał onę z powodu okazanych sobie niektórych śladow podstępnego bankructwa, w domu areztu obsadzić kazął. Niniejszy wyrok stosownie do przepisow prawa wykrętego art. 21 Trybunał ogłoszonym mieć chce. Uskutecznieme tego kancelaryi swei poleca.

(Pod.) Kubecki, Prezes. Nielepiec, Pisarz.

Zalesamy i rozkazujemy wszystkim Komarnikom, od którychby się tego domagano, aby powyżey wykręty wyrok do wykonania przywieśli, Naszym Prokuratorom generalnym, Prokuratorom przy Trybunałach Iwsey Instancyi, aby tego dopilnowali, Komendantom i wszystkim Urzędnikom siły zbrojney, aby dodali pomocy, gdy o to do nich zaydzie prawna rekwizyeya.

(Pr.) Kubecki, Prezes. Nielepiec, Pisarz.

Jako zgodnie z oryginalnym wy okiem Sądu Trybunału Handlowego Departamentow Krakowskiego, i Radomskiego, wypisano, i wydano, na świadcsam.

Nielepiec, Pisarz Tryb. Handl. Dep. Krak. i Radomskiego.

Pisarz Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego do wiadomości podaje, iż w skutek Rezolucyi Wysokiego Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia 14 Maja r. b. 1812 nastąpioney, sprzedaż domu z przyległościami, browarem, suszarnią, rultem murowanych, będących w Powiecie Krakowskim, na gruncie Smoleńsko przy Krakowie zwaney, do Kościoła pod tytułem Bożego Mitosierdzia także na Smoleńsku fundowanego dziedzicznym, pod liczbami 181 i 182 wystawionych, do Parafii Kościoła w Krakowie pod tytułem Wszystkich Świętych należących. Realności te są: Ur. Marcina Home na Smoleńsku pod liczbą 182 mieszkającego własnością, które sprzedane będą na Instancyę UUr. Antoniego i Franciszki Ledziwińskich małżonków, mieszkających w Krakowie w ulicy Świeżka zwaney pod liczbą 348 zamieszkałe u Ur. Antoniego Kłossowskiego Patrona Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego sobie obierających, a to na zaspokojenie summy zł. pol. 2445 z prowizyą Protokołu przyaresztowania przez Ur. Burgrabiego Kowalskiego dnia 23 Marca roku 1811 sporządzony, i kopia tegoż dłużnikowi Marciniowi Home, druga zaś w Sądzie Pokoju zostawiona, a wpisany w Akta Hipoteczne dnia 17 Kwietnia roku 1811 vol. I. na karcie 5 pod liczbą 2 tudzież w Kancellaryi Trybunału dnia 10 Czerwca 1811 roku, i o tym wszystkim został dłużnik Marcin Home uwiadomiony. Stan tych realności i warunki sprzedaży, złożone są przez Patrona Ur. Antoniego Kłossowskiego, sprzedawcę niniejszą popierającego, w Kancellaryi Pisarza Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego. Ogłoszenie zbioru warunków już trzy razy nastąpiło, i termin do przysądzenia przygotowanego to jest dnia 30 Czerwca r. b. 1812 na Audyencyi wyżey wyrażonego Trybunału w domu Rzadowym w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 106 posiadzenia swoje mającego o godzinie 9 przed południem jest wyznaczony. Cena tych Realności jest zł. pol. 2678 gr. 14 w srebrney monecie. Uwiadomiam się oraz niniejszemi Wierzyciele Hipoteczni tych realności, co do miejsca zamieszkania nie wiadomi. W Krakowie dnia 26 Maja roku 1812.

Sytkowski, Pisarz.

Prefekt Departamentu Krakowskiego, uwiadomia publiczność, iż na dniu 14 Czerwca r. b. odprawiać się będzie w kancellaryi Burmistrza miasta Olkusza licytacja, w celu wypuszczenia w trzech letnią od dnia 24 Czerwca r. b. do ostatniego Maja 1815 roku trwać mającą dzierżawę następujących realności tegoż miasta:

- a) Folwarkow Niesietowice, Żurada, Witeradow, Parcze dolne, i Starczynow z osadami Bór i Pszen za cenę fiskalną 9381 złp. 7½ gr.
- b) Prawo połowania w lasach za cenę fiskalną 80. złp. 20 gr.
- c) Targowego za cenę 218 złp.

Mający więc chęć dzierżawienia na oznaczonym dniu i miejscu opatrzeni wadium cenie fiskalney w dziesiątej części wyrównywiającyom znajdować się zechcą, gdzie im przed licytacją warunki dzierżawy i kontraktu ogłoszone będą.

(Pod.) *Wodzicki, Prefekt.*

Wróński, S. J.

W Januszowicach Powiecie Szkalbmirskim Departamencie Krakowskim dnia 9 Czerwca r. b. z rana od godziny 9 do 12, zaś po południu od godziny 3 do 6 aż do ukończenia odbywać się będzie licytacja stołów, stołków, bior, zwierciadeł, zegarów, skrzypcow, powozow kont i innych rzeczy. Ktoby sobie życzył tych nabycia za gotowe pieniądze, zechce się znajdować w miejscu i czasie wyżej oznaczonych.

W Krakowie dnia 26 Maja 1812 roku.

Wynieciech Alex. Skorzczynski, Komor. Dep. Krak.

Niżey podpisanemu Obywatelowi Krakowskiemu już 8my rok iak żoną odeszła, imieniem: Rozalia Roślafińska z Męża, a zaś z Rodzicow nazywała się Rozalia Szeniawska, rodem z miasta Górw Kalwaryi, pięć mil od Warszawy leżącego, o której niżey podpisany mąż do tery pory żadney nie ma (o zwyż wzmiankowanej Rozalii Roślafińskiej) wiadomości. Przeto tenże, uprasza iak nayspokorniey Prześwietną Publiczność, aby podług miłości Chrześciańskiej, raczyła donieść o zwyż wzmiankowanej: o życiu, lub śmierci, do Redaktora Gazety Krakowskiej, koszta zaś poniesione będą donosicielowi wynadgrudzone. — Dat. w Krakowie dnia 17 Maja 1812 roku.

Dyonizy Roślafiński.